

Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg
Christiansborg

4. september 2020

Svar på Klima-, Energi- og Forsyningsudvalgets spørgsmål nr. 398 (Alm. del) af 15. juni 2020 stillet efter ønske fra Marie Bjerre (V)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvilke konsekvenser det vil have for henholdsvis erhvervslivet, borgerne og samfundsøkonomien, hvis prisen på CO₂ i de officielle samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger bliver opjusteret, således som klimarådet har anbefalet i sit notat ”Grøn omstilling i en genopretningstid” offentliggjort den 7. maj 2020 med henblik på at lede offentlige investeringer og forbrug i en grønnere retning?

Svar

I Klimarådets vurderingsnotat: ”*Grøn omstilling i en genopretningstid*” anbefales blandt andet en opjustering af beregningsprisen på CO₂ til brug for samfundsøkonomiske beregningsforudsætninger således, at denne afspejler 70 pct. målsætningen. Konkret anbefaler Klimarådet, at beregningsprisen på CO₂ sættes til 1.500 kr. per ton.

Hvis beregningsprisen på CO₂ til brug for samfundsøkonomiske analyser hæves, som forslået af Klimarådet, vil det ændre resultaterne af samfundsøkonomiske cost-benefitanalyser, hvor drivhusgasudledning indgår som en betydelig komponent. Projekter, der reducerer drivhusgasudledningen, vil i beregningerne i højere grad blive mere rentable, mens projekter, der omvendt øger drivhusgasudledningen, i højere grad, vil blive mindre rentable. Hvordan, erhvervsliv, borgere og virksomheder vil blive påvirket, er ikke umiddelbart muligt at vurdere, da samfundsøkonomiske vurdering sjældent står alene, i forhold til at danne beslutningsgrundlag om, hvorvidt et givent projekt i praksis skal gennemføres. Et positivt samfundsøkonomisk resultat er således ikke en tilstrækkelig betingelse for projektvedtagelse. Hertil kommer, at også projekter med et negativt samfundsøkonomisk resultat kan gennemføres hvis andre politiske hensyn taler herfor.

Den fastsatte beregningspris på CO₂ er således ikke en hindring for at lede offentlige investeringer og forbrug i en grønnere retning. Dette gælder særligt for klimoområdet, hvor der er en fastsat national målsætning med 70 procents reduktionsforpligtigelsen.

Ved fastsat politisk målsætning er det Finansministeriets generelle anbefaling, at der i stedet for cost-benefitanalyser udføres såkaldte cost-effectiveness analyser for at prioritere mellem forskellige tiltag til at opnå målsætningen.

Når der udføres cost-effectiveness-analyser bliver den gældende samfundsøkonomiske beregningspris for CO₂ i praksis slet ikke anvendt. I stedet resulterer analysen i en såkaldt skyggepris (omkostning per ton CO₂), som kan hjælpe politikerne til at prioritere mellem initiativer og vælge den mest omkostningseffektive vej (de tiltag med de laveste CO₂ skyggepriser) til indfrielse af målsætningen. Det står politikerne frit for at vælge initiativer med en skyggepris på CO₂, der er højere end den anbefalede samfundsøkonomiske beregningspris. Forskellen mellem den i dag fastsatte beregningspris på CO₂ og de fundne skyggepriser kan således anvendes som udtryk for den politiske betalingsvilje forbundet med 70 procent målsætningen.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at Finansministeriet netop af denne grund ikke finder det hensigtsmæssigt at ændre de gældende beregningsforudsætninger til brug for samfundsøkonomiske analyser således, at prisen afspejler den fastsatte nationale 70 pct. målsætning, som Klimarådet forslår.

Finansministeriet finder det væsentligt, at beregningsforudsætningerne til brug for samfundsøkonomiske vurderinger er fagligt funderet, og ikke afspejler politisk fastsatte præferencer. Hvis beregningspriserne bestemmes i overensstemmelse med fastsatte politiske mål, så vil enhver politisk målsætning i princippet altid "kunne svare sig" samfundsøkonomisk, og den samfundsøkonomiske cost-benefit analyse vil dermed ikke længere kunne benyttes til rent faktisk at belyse, hvad der er den samfundsøkonomiske omkostning forbundet med et givent projekt under givne markedsforhold.

Den danske 70 pct. målsætning er ambitiøs ud over de målsætninger, der er fastsat internationalt. Det vil være forbundet med samfundsøkonomiske omkostninger at leve op til denne forpligtigelse. I den forbindelse er det vigtigt at bevare den samfundsøkonomiske analyses evne til i praksis at kunne belyse sådanne omkostninger bl.a. således, at det kan vurderes om målsætningen planlægges mest omkostningseffektivt

I tillæg til dette skal fremhæves, at et af Klimarådets primære argumenter for at øge beregningsprisen på CO₂ i samfundsøkonomiske analyser skyldes gældende regulering på fjernvarmeområdet, der stiller krav om, at kun de samfundsøkonomisk mest rentable fjernvarmeprojekter kan godkendes (se også Klimarådets rapport fra marts 2020: "*Kendte veje og nye spor til 70 procents reduktion*"). I Klimaaftale

for energi og industri mv. 2020 er det aftalt at justere dette samfundsøkonomikrav sådan, at fjernvarmeprojekter kan godkendes uden en sammenligning med fossile alternativer, hvilket bl.a. vil sikre, at reguleringen ikke er en unødvendig bremse for konverteringer af naturgasområder til fjernvarmeområder. Klimaaf tale for energi og industri mv. 2020 understøtter således en omkostningseffektiv omstilling af fjernvarmeforsyningen uden at ændre de gældende, fagligt funderede beregningsforudsætninger.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister